

Zanimivo vprašanje, pa zanj ni zanimanja

V letalih nad Ohiom je mogoče dobiti alkoholne pijače tudi v nedeljo.

CLEVELAND, O. — Vse letalske družbe skušajo pridobiti potnike tudi z dobro postrežbo v jedi in pijači. Ker plava postrežba visoko nad zemljo, lahko uide nadzoru javne uprave. Javna uprava nima namreč nobene možnosti, da bi nadzirala, kaj vse se lahko godi v potniških letalih. To stanje je omogočilo prodajo alkoholnih pijač v letalih, pa naj je to tudi v očitnem nasprotju z zakoni, ki urejajo promet z alkoholnimi pijačami — na tleh.

Praktično se vse skupaj zgosti v vprašanje: ali sme na primer letalska družba prodajati alkoholne pijače takrat, kadar letajo njena letala, recimo, nad ohajsko državo v urah, ko je prodaja alkoholnih pijač sicer prepovedana. Strogo vzeto, bi tega ne smela delati, pa vendar dela. Državna uprava nima nobenega sredstva, da bi take "prekrške" ugotavljala, zato molči in gleda. Seveda je zadeva zelo neljuba za ohajsko državno trgovino z alkoholnimi pijačami. Zato skuša najti pota, kako bi imela vsaj nekaj koristi od takih prodaj, ako jih že ne more prepovedati in prepoved tudi izsiliti.

Kjer je prodaja alkoholnih pijač dovoljena celo leto, tam pa skušajo trošarinski uradi najti način, kako bi dobili del trošarin. Ako kupi na primer letalska družba alkoholne pijače v New Yorku, potem pa jih prodaja v zraku po vsej deželi, ima od tega korist le njujorska državna blagajna. Je to trd oreh, ki bi se dal razgrist le s sporazumom med vsemi 50 državami naše dežele. Do takega sporazuma je pa še dolga pot.

Evropa mora prevzeti več odgovornosti za sebe

BONN, Z. Nem. — Finančni minister dr. Josef Strauss, vodnik Krščansko-socialne unije, bavarskega dela vladne stranke, je na njenem letnem zborovanju razlagal, da bo imela Amerika v naslednjih letih dovolj posla doma in se bo imela manj možnosti posvečati varnosti Evrope. Ta mora zato vzeti v svoje lastne roke skrb za svojo obrambo.

Po Straussovem mnenju mora svobodna Evropa postati enakovredna družabnik Amerike pri obrambi Evrope in ne le ameriški protektorat, kot je v dobri meri bila doslej in je še vedno.

Hladna svetloba

CLEVELAND, O. — Edina hladna svetloba, ki jo poznamo, je tista, ki jo imajo kresnice na svojih zadkih. Vsa svetloba, ki jo poznamo, je produkt toplote. Pri električni razsvetljavi gre za svetlobo le eno desetino električne energije, vsa ostala preide v toploto, ki jo največkrat ne maramo.

Oblatno z verjetnostjo snega, mrzlo. Najnižja temperatura ponoči izpod 10.

Novi grobovi

Tony Bencich
Po dolgi bolezni je umrl v Euclid General bolnici 73 let stari Tony Bencich, rojen v kraju Hrpelje v Sloveniji, od koder je prišel v ZDA l. 1912, mož Mary, roj. Popek, brat pok. Jožeta in pok. Franka (Chicago), zaposlen do pred 8 leti, ko je šel v pokoj, pri Marquet Metal Co. 19 let. Pokojnik je bil član SNPJ št. 53. Pogreb bo iz železovega pogrebn. zavoda v četrtek ob 8.15, v cerkev Marije Vnebovzete ob devetih, nato na pokopališče.

Johnson se poslavlja od aktivnega dela v stranki

WASHINGTON, D.C. — Johnson je bil najprvo 6 let voditelj demokratskih senatorjev, potem pa skoraj isto dobo predsednik ZDA. Tako je bil skoraj 12 let med vrhovi naše večinske stranke. V tem času si je nabral dosti političnihkušenj, ki jih je sedaj sporočil demokratom v poslovnem članku v strankinem glasilu "The Demokrat". Johnson daje sledeče nasvete:

Demokratska stranka je še zmeraj številčno najmočnejša stranka v deželi in ima zato odgovorno vodilno pozicijo, ki ji ne daje samo pravice, ampak tudi dolžnosti napram ameriškemu narodu.

Johnson misli, da mora stranka podpirati vsako Nixonovo "pametno" akcijo. Šele takrat, kadar take ni, mora oklicati svojo in jo primerno utemeljiti. Stranka se mora dalje obnašati tudi v Kongresu kot vodilna stranka. Mora imeti za vsako vprašanje pripravljen svoj odgovor. Ako prijavijo republikanci boljšega, ga je treba podpreti. Opozicije radi opozicije ne smejo gojiti.

Demokratje tudi ne smejo potrpežljivo čakati, kaj bodo napravili republikanci. Kot večinska stranka morajo takoj pomagati svojim idejam do zmage.

Demokratje morajo pa tudi skrbeti za napredek v lastnih vrstah. Reformirati morajo svojo stranko in ji vliti novega duha, kajti čas ne spi in štiri leta

Izrael bo vseeno dobil 50 F4 Phantom jet letal

Washington se hudo jezi na Izrael zaradi napada na letališče v Beirutu, vendar pa prodaje letal ni ustavil.

WASHINGTON, D.C. — Združene države so se sporazumele z Izraelom o prodaji 50 F4 Phantom jet letal, najmodernejših borbenih letal, ki jih ZDA ima sedaj v rabi. Razgovori o tem so se vlekli že od lani, ko je Izrael videl, da nemara ne bo mogel dobiti modernih jet lovskih letal iz Francije, čeprav jih je tam ne le že naročil, ampak tudi plačal.

Washington je odlagal prodajo, da ne bi razburil Arabcev, pa tudi zato, da bi lažje pritiskal na Izrael, naj se trudi za pomiritev z arabskimi sosedi. Tekom volivne borbe sta oba predsedniška kandidata izjavila, da naj ZDA prodajo Izraelu omenjena letala.

Ta dogovor je bil pretekli petek sklenjen in Izrael bo letala dobil v prihodnjem letu, če bo sporazum seveda potrdil novi predsednik Nixon, ko bo 20. januarja prevzel odgovornost za vodstvo naše dežele.

Letala bodo stala 200 milijonov dolarjev. Del vsote bodo kreditirale Združene države. Menda le nekako 10%!

Glas o sporazumu je povzročil zadovoljstvo v Izraelu, četudi tam trdijo, da dobava teh letal še ne bo vzpostavila ravnotežja sil na Srednjem vzhodu, ker da je Sovjetska zveza svoje arabske prijatelje obilno oskrbela z modernimi jet letali. V Jordaniji so zaradi prodaje teh letal Izraelu hudo jeze na Ameriko. Trdijo, da bo Izrael uporabljal ta letala za napade na Jordanijo in njeno civilno prebivalstvo, ne za svojo obrambo.

bodo hitro minula. Brigati se morajo posebno za mladino in ji dati v stranki vse tiste pravice, ki jih zahteva duh prave demokracije.

Od ameriške javnosti se bo Johnson verjetno poslovil še posebej.

"Elizabeta II." se na bo plula po oceanu

LONDON, Vel. Brit. — Cunard Line je odklonila sprejem nove potniške ladje "Elizabeta II.", ki naj bi odplula 10. januarja na svoje prvo uradno krožno potovanje, teden dni kasneje pa preko Atlantika v New York. Pri poskusni plovbi pretekli teden so družbeni zastopniki dognali, da ima ladja težave s turbinami, ki menda niso pravilno nameščene, dokončani in pospravljeni pa niso tudi vsi deli ladje za potnike in moštvo.

Ladja Elizabeta II. je zaplula nazaj v ladjedelnico Upper Clyde, kjer jo bodo dokončali in spravili v ravnotežje tudi njene turbine. Njena največja brzina je menda določena na preko 32 morskih milj na uro, pa je pri poskusni plovbi dosegla večino komaj polovico tega. Elizabeta II. obsega okoli 65,000 ton, je torej precej manjša od svoje prednice, stala pa bo nekako 70 milijonov dolarjev. Njen graditelj trdi, da bo to najpopolnejša in najrazkošnejša potniška ladja na svetu.

E. M. Kennedy se poteguje za vodstvo v Senatu

WASHINGTON, D.C. — Sen. E. M. Kennedy je včeraj objavil, da se bo potegoval za položaj namestnika vodnika demokratskih senatorjev, na katerem je bil doslej sen. Russell B. Long iz Louisiane. V svoji objavi je E. M. Kennedy dejal, da se je odločil za to, ker smatra, da mora imeti demokratska večina v Senatu močnejše vodstvo, ko bo v Beli hiši republikanec.

Sen. E. M. Kennedy je izjavil, da uživa pri svojem načrtu podporo podpredsednika H. Humphreya in sen. E. Muskia. Nihče od teh ni tega potrdil naravnost in brezpogojno. Politični opazovalci vidijo v koraku sen. E. M. Kennedyja pripravo za predsedniško kandidaturo leta 1972.

Lovska

— To še ni nič ni. Jaz sem poznal gozdarja, ki je znal tako dobro posnemati petelina, da je začelo sonce takoj vzhajati, čim je zakikrikal.

RAZGOVORI V PARIZU NA POTI V "DVOSTRANSKE"?

Zastopniki Združenih držav in Južnega Vietnama v Parizu razpravljajo o možnosti obnove razgovorov med Washingtonom in Hanoiem, če ne bo mogoče skoro doseči sporazuma o "dvostranskih" razširjenih razgovorih, pri katerih naj bi bili navzoči tudi zastopniki OF in Saigona.

PARIZ, Fr. — Ameriški zastopnik Cyrus Vance se je po svojem povratku iz Združenih držav, kjer se je razgovarjal s predsednikom L. B. Johnsonom in njegovimi vodilnimi sodelavci in svetovalci v vietnamskem vprašanju, pa tudi z izvoljenim predsednikom R. M. Nixonom, sestel z vodnikom južnovietnamske delegacije Phan Dang Lamom in mu obrazložil okoliščine, pod katerimi se utedeguje Združene države vrniti znova k omejenim razgovorom s Hanoiem o vojaških vprašanjih. To bo prišlo v poštev le, če ne bo mogoče rešiti razgovore o obliki mize in ostalih "tehničnih" vprašanjih, ki zavirajo začetek razširjene konference.

C. Vance je dejal zastopniku Saigona, da bi se Združene države rade čim prej dogovorile s Severnim Vietnamom o vzpostavitvi Demilitarizirane cone, o omejitvi rdečega prometa po Hočiminhovi poti preko Laosa v Južni Vietnam in o okrepitvi Mednarodne komisije za nadziranje Vietnama.

Razgovori o razširjeni konferenci so zastali in vse kaže, da se Saigonu nič ne mudi, da bi bili uspešno zaključeni. V Saigonu so koncem tedna objavili, da so odpustili vsaj eno tretjino članov saigonske delegacije v Parizu, ker da niso imeli pravilnega dovoljenja za odhod iz Pariza. Te člane je izbral podpredsednik republike Nguyen Cao Ky, pa se baje ni o tem dogovoril z vlado in s predsednikom Van Thieujem. To prerivanje in prepiranje v Saigonu je nerazpoloženje proti Južnemu Vietnamu v ZDA še povečalo in seveda o-

Iz Clevelanda in okolice

Skupno sv. obhajilo — V nedeljo, 5. januarja, ima Oltarno društvo pri Sv. Vidu pri osmi sv. maši skupno obhajilo, popoldne ob pol dveh pa mesečno sejo.

J. Banko bo odstopil —

Mestni odbornik 32. varde Jack Banko je objavil, da je sprejel mesto bailiffa pri R. S. Locherju, ki je bil izvoljen za okrajnega sodnika in bo svoje mesto nastopil z novim letom. Prihodnji ponedeljek bo J. Banko odstopil kot mestni odbornik, kjer je preko 6 let, in imenoval za svojega naslednika Johna Prince, ki je že nad 10 let v mestnem pravnem oddelku in je bil že njegov oče zastopnik 32. varde v mestnem svetu.

Darilo šoli —

Odbor staršev Slov. šole pri Sv. Vidu se zahvaljuje g. R. Lukežu St. za dar šoli, ki je pripomogel k odarovanju otrok po sv. Miklavžu.

Rokoborbe —

V četrtek, 2. januarja, bodo zvečer ob osmih v Areni na 3717 Euclid Avenue zanimive rokoborbe poklicnih rokoborcev, med katerimi bo tudi eden tehek 600 funtov. Nastop je v zvezi s tekmovanjem za prvaka za Severno Ameriko.

Zadušnica —

Jutri, na novega leta dan bo ob 10.30 dop. v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Heleno Bavec ob 26. obletnici njene smrti.

Arabci kriče po osveti

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Zastopniki arabskih držav in komunističnega bloka so včeraj na zasedanju Varnostnega sveta napadali Izrael in njegovo nasilje, nihče pa ni maral nič slišati o arabskem nasilju. Zastoj je izraelski zastopnik opozarjal na dejstvo, da je bil izraelski napad le odgovor na napad arabskih teroristov na izraelsko potniško letalo v juliju na letu iz Rima v Tel Aviv, ki je bilo ugrabljeno in odpeljano v Alžirijo, ter na arabski napad na izraelsko letalo pretekli četrtek v Atenah.

Izraelc je poudaril, da so arabski teroristi s svojega oporišča v Libanonu napadli letalo v Atenah, ki je bilo polno potnikov, med tem ko so izraelski komandosi pri napadu na letališče Bejrut preteklo soboto strogo pazili, da ni bilo nobenih človeških žrtev.

Libanon ni v svoji pritožbi v Varnostnem svetu zahteval le obsojdo izraelskega napada, hoče dobiti tudi odškodnino od Izraela, pa naj bo to zlepa ali zgrda. Ostali arabski svet kriči med tem po osveti in grozi Izraelu, da "mu bo že pokazal".

Zdi se, da imajo v Parizu le prav, ko predlagajo, naj štiri velike sile, Amerika, Rusija, Anglija in Francija, pritisnejo na Izrael in njegove sosedo, naj vendar enkrat dajo mir in se nehajo večno grizti med seboj.

Kipar France Gorše bo razstavljaval v New Yorku

NEW YORK, N.Y. — Znani slovenski rojak akademski kipar France Gorše bo od 10. do 25. januarja 1969 razstavljaval svoja umetniška dela v galeriji Internationale na 1095 Madison Ave. v New York City.

Razstava bo odprta v petek, 10. januarja, ob petih popoldne in bo ostala ta dan odprta v navzočnosti umetnika do 8. zvečer.

Gverilsko vojskovanje je začelo prodirati tudi v ozračje

namu pokazali, kaj premore. Njihova glavna moč je v tem, da spretno prepletajo simpatične politične cilje s partizanskim vojskovanjem. Na tem področju jim na primer Amerikanci še niso kos.

Gverilsko vojskovanje v zraku je pojav, ki se je rodil šele zadnje čase. Prvi poskusi se niso obnesli, sedaj so se jih pa začeli sistematično posluževati arabski gverilci. Ze v juliju so "zasegli" izraelsko potniško letalo in ga usmerili v Alžir. Dolgo so trajala pogajanja, dokler niso bili potniki osvobojeni. Hušji slučaj se je primeril pretekli teden v Atenah. Dva arabska gverilca sta streljala in z ročnimi bombami napadla izraelsko letalo v Atenah, ko se je pripravljalo na odlet. En izraelski potnik je bil ubit, letalo poškodovano, vsi potniki pa seveda v smrtni nevarnosti.

Iz dosedanjih ugotovitev se da sklepati, da je atenski atentat organizirala libanonska veja Palestinske OF in da so libanonske oblasti morale nekaj o tem vedeti, kajti oba atentatorja sta zapustila Libanon primerno oborožena za

svojo gverilsko nalogo. Ves svet se je razburil, ker je takoj uvidel nevarnost gverilskega vojskovanja v zraku. Razburjenje je razumljivo.

Zračni promet opravlja prevoz potnikov in blaga večinoma preko narodnih mej. Večji domači promet znotraj državnih mej je le v velikih državah. Vsak atentat na zračni promet dobi zato hitro mednarodno značaj. Zato je v Varnostnem svetu ZN tudi tako hudo završalo, kakor hitro je bilo ugotovljeno, zakaj in kako je moglo priti do izraelskega "obračuna" z napadom na bejrutsko letališče. Ves svet se jezi na izraelski napad in ima vsaj toliko prav, da obsoja tako hiter maščevalen značaj izraelske akcije.

Ko se bo razburjenje poleglo, se bo pokazalo, v čem tiči prava nevarnost za gverilsko vojskovanje v arabskem zračnem prostoru. Nevarnost je večja, kot mislimo. Tiči v dejstvu, da arabske vlade niso politično tako močne, da bi mogle kontrolirati gverilske organizacije, ki jih podpira vsa arabska javnost v katerikoli arabski državi. Bojijo se

jih vse arabske vlade, Naserjeva, Huseinova, sirjska, iraška itd. Gverilska vodstva torej lahko nemoteno in nekaznovano pošiljajo svoje aktiviste na napade na zračni promet.

Na drugi strani je proti gverilecem brez moči tudi izraelska vlada. Atentatorjev, ki izvajajo zračne napade, praviloma ne more dobiti v roke, ker jih ne upa nobena arabska policija aretirati in jih izročiti Izraelu ali pa sama kaznovati. To je napotilo izraelsko vlado, da je segla po maščevalni taktiki: napad v Atenah je organizirala libanonska veja Palestinske OF, atentatorji so odšli iz Libanona z vednostjo libanonskih oblasti, kaznovati je torej treba libanonsko vlado in ji porušiti bejrutsko letališče. Pred seboj imamo torej tipičen slučaj maščevalne akcije. Svet se nad njo lahko zgreja, toda Izraelu ne more povedati, kako naj se podobnih zračnih atentatov ubrani.

V tem pa tiči vsa tragika sedanjega načina gverilskega vojskovanja v zraku.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 252 Dec. 31, 1968 Tuesday

Leto političnih razočaranj

Ako bi letošnje glavne politične dogodke hoteli spraviti pod skupen naslov, bi ga našli v besedah: leto političnih razočaranj. Bilo jih je izredno veliko, vseh niti naštetih ne moremo.

Le začnimo z našo deželo. Glavni politični dogodek so bile naravno kongresne in predsedniške volitve. Kongresne niso rodile posebnih razočaranj, pa so jih vendarle v nekaterih slučajih. Slovence je na primer zelo zabolelo, da je propadla kandidatura senatorja F. J. Lauscheta za senatorja. Tega udarca ne bodo dolgo ne preboleli ne pozabili. Ravno tako jih je zabolelo, da je precejšen del slovenskih volivcev postal žrtev volivne trgovine: pognani so bili v volivni okraj, kjer imajo črni volivci večino. Podobna razočaranja lokalne prirode so doživeli tudi druge skupine volivcev.

Prava razočaranja so pripravile šele predsedniške volitve. Najbolj in najpreje razočaran je bil predsednik Johnson. Podlegel je vtisu prvega razočaranja in se odpovedal kandidaturi. Pokazalo se je, da je napravil napako. Kot kandidat se je pojavil senator Robert Kennedy, je pa postal žrtev atentata. To je bilo za deželo veliko razočaranje, kajti novi glavni demokratiški kandidat Humphrey ni bil dosti privlačna osebnost, da bi premagala vse ovira in zmagała. Razočarani so bili tudi republikanci: Nixon je zmagal z izredno revno večino, v Kongresu so pa demokratje obdržali večino. Tako smo zaključili volilno leto s tem, da ni bil nihče zadovoljen, vsak pa po svoje razočaran.

Nič bolje se ni godilo našemu glavnemu nasprotniku Sovjetski zvezi. Spodleteli so ji vsi poskusi, da čim prej skliče mednarodni kongres komunističnih strank. Na drugi strani je rastel prepad med njeno konservativno domačo politiko in prožnejšo, naprednejšo politiko v satelitskih državah. Prepada je bil posebno velik med Moskvijo in Prago, ki je zapeljal Moskvijo, da je s silo spremenila tok notranje politike v Češkoslovaški, kar je razočaralo ves svet na obeh straneh železne zavese. Moskva je sicer prisilila češke in slovaške komuniste na kolena, toda odjulila si je vse države in stranke, svobodne in komunistične. Le redke so izjeme, ki naj bi pomenile za Moskvijo vsaj majhno tolažbo.

Razočarana je tudi tretja velesila: rdeča Kitajska. Mao je moral že v začetku leta priznati, da rdeča garda ne bo pomagala njegovim reformam do zmage. Moral se je proti svoji volji zopet opreti na vojaške kroge in na partijsko upravno birokracijo, torej ravno na tiste politične sile, ki jih je hotel zlomiti. Rdeča garda je pa zopet spravila deželo v upravni in gospodarski kaos, kjer le tradicija pomaga vzdrževati nekaj reda in miru. Mao mora zopet kopati nove temelje za svoje ideje.

Po več kot 10 letih je tudi za generala De Gaulle prišlo leto razočaranja. V pozni spomladi so se spuntali študentje, z njimi so potegnili delavci, vsa dežela je v par tednih prišla v zmedo, ki jo je celo general mogel le deloma urediti s tem, da je tako študentom in delavcem delal koncesije, ki se njihove dalekosežnosti niti ni zavedal. Posledice koncesij so se pokazale šele v pozni jeseni: zamajal se je francoski frank. De Gaulle je moral prositi svobodni svet za "sodelovanje", da ne spravi francoskega gospodarstva v hudo krizo, ki bi imela svoj slab vpliv tudi na mednarodna gospodarska gibanja. Med tem zahtevajo francoski delavci nove višje mezde, kar bi podražilo življenje in rodilo nove komplikacije. Tako hudih razočaranj ni general doživel še nikoli, če odmisli vojna leta.

Nič bolje se ni godilo maršalu Titu. Kakšne križe in težave je imel letos, je slučajno kar sam povedal na svoji znani tiskovni konferenci v Jajcu, ko je praznoval srebrni jubilej svoje politične organizacije. Časnikarji so ga kot nalašč spraševali le take stvari, ki mu delajo sive lase. Kako je z odnosi do Moskve, kako je prizadet po dogodkih v Pragi, kako se spominja na študentovske nemire in demonstracije v Beogradu in drugih mestih, kaj naj da Albancem v Kosmetu, kaj misli o bolgarski politiki glede Macedonije, kakšno je gospodarsko stanje, kakšna bo ustavna reforma itd. Eno vprašanje je bilo kočljivše od drugega. Zmeraj je bilo treba iskati primernih besed, da se ne pokvari slavnostno jubilejno razpoloženje. Pa tudi v zunanji politiki ni žel uspehov. Saj mu je na primer v vsej Afriki poleg Naserja ostal še edini prijatelj — abesinski cesar! Kam so odšli vsi drugi vodniki narodno-osvobodilnih afriških gibanj?

Tudi Hočiminhu ni šlo vse po sreči. Misli je, da bo koncem leta bližje zmagi, kot je. Vsaj tako je govoril svoji javnosti. Pa je vietnamski mir še danes tako odmaknjen, kot je bil preteklo leto. Oba glavna podpornika njegove vojne politike (Sovjetska zveza in Kitajska) sta bolj sprta kot kdajkoli preje ravno glede Vietnama. Moskva želi mir, Peiping je proti, on pa niha med obema velesilama.

Hudo se zapletajo gospodarski tokevi in politični do-

godki v Latinski Ameriki. Vse leto je vrelo, sedaj v eni, sedaj v drugi državi, za novo leto smo pa doživeli revolucijo v Braziliji. Temni oblaki nad Kolumbijo, nemir se polasča Mehike, čilski predsednik Frey pa pada iz težave v težavo.

V Afriki so imeli kot vsako leto nekaj revolucij, ki so pa ljudem prinesle le razočaranja. Značilno je, da je v vsej Afriki južno od Sahare ostal na svojem mestu le še diktator Secou Toure, vse druge so že odnesle politične vihre.

Vse to nam svetuje skromna pričakovanja za prihodnje leto. Da bi bilo vsaj toliko srečno, da bi nam priznalo z razočaranji!

Pennsylvanski prepahi

(Poroča Majk)

Pittsburgh, Pa. — Tegale dopisa sem se lotil pisati, ko mi je moja Kata prinesla domov sledečo opazko, katero ji je izrazila njena prijateljica gori izpod hriba, kjer se konča 57. ulica. Vprašala jo je: "Kaj je pa z Majkom, da se več ne oglasi v Ameriški Domovini? Kaj je na stavki?"

Kata ji je seveda pojasnila, zakaj ne. Razložila ji je, da sem postal nekam sam svoj, to menda zato, ker se vsak dan bolj in bolj "mlajšam". Prijateljica je baje z nekim vidnim nezaupanjem sprejela njeno pojasnilo in ji naročila, da se naj kaj oglasi, da bodo vedeli po svetu, da je nas v našem "Spicburgu" še vedno precej slovenskih ljudi, ki smo radi veseli in da nas vse, kar je slovenskega med nami, zanima.

Rad verjamem, da je tako, kakor pravi Katina prijateljica. Ampak le to je križ, da bolj ko se vsak dan "mlajšamo", manj se nam ljubi med ljudi. Če pa človek ne gre med ljudi, pa nič ne izve.

Pred volitvami smo se zanimali, kdo bo zmagal za predsednika. Zmagal je Nixon, ki bo v kratkem ustoličen v Washingtonu in postal glavni gazda v Beli hiši. V naši Penni je glasovalo zanj 1,862,628 volivcev. Za Humphreya pa 2,134,758 volivcev. Wallace pa je dobil 351,614 glasov. Nixon je dobil več glasov po drugih državah in je zmagal v 32 državah, kar mu je dalo 302 volivnih glasov (Electoral votes). Vsak volivni glas pride na toliko in toliko število senatorjev in kongresnikov v kongresu. Naša Penna ima 29 volivnih glasov. Tako se je že parkrat zgodilo, da predsednik ni prejel večine ljudskih glasov na volivni dan. A po številu "volivnih glasov", ki se štejejo iz vsake države, v kateri kandidat pri ljudskem glasovanju zmagal, dobi večino "volivnih glasov" od "Electorial College-a". Electoriali volivci so nominirani od vsake stranke na strankinih konvencijah in so izvoljeni na volivni dan vsaka štiri leta.

Ta čudna določila, ki jih določa 23. odstavek k zvezni ustavi ZD glede "volivnih mož" ali "volivnega zbora", je bil že večkrat kritiziran in so ga skušali že večkrat spremeniti ali odpraviti, pa doslej se to še ni posrečilo. Tudi ob teh volitvah se je o tem dosti govorilo in o potrebi spremembe, če bo kaj upeha, pa kdo zna. To je stari red, ki nekaterim politikarjem "prav služi", zato se ga drže in ga čuvajo.

V vsej Uniji imamo 538 "volivnih glasov" (Electoral votes). To je od tega: vsaka država, ki jih je zdaj 50, ima 2 senatorja, skupaj 100 senatorjev. Članov kongresa je 435 in Columbia District ima 3 zastopnike, kar je skupaj 538 glasov. Kdor dobi po tem zamotanem določilu večino, to je 269 glasov, zmagal.

V naši Penni je dobil večino pri teh predsedniških volitvah podpredsednik Humphrey, 272-130 glasov več kot Nixon. Po mojem je razlog v tem, da je dobil Humphrey več glasov pri nas kot Nixon, ker v naši državi so zelo močne delavske organizacije — unije. Močna je jeklarska, premogarska in še cela vrsta drugih unij. Za demokratsko stranko so se potovali voditelji jeklarjev, kot George Meany, ki načeljuje AFL in CIO, in mno-

gi drugi. Naglašali so, da je demokratska stranka bolj liberalna in bolje razumeva delavske težkoče kakor pa konservativni republikanci, katerim so korporacije bolj pri srcu kakor delavske organizacije. Če bi bil Humphrey dobil našo Penno in njenih 29 "volivnih glasov", bi Nixon nikoli ne zmagal. Pa zdaj je, kar je, kaj bi po toči zvonili.

* EKSPLOZIJA V PREMOMOVNIKU v Mannington dolini v West Virginiji je zasula 78 premogarjev. Eksplozija je nastala 29. novembra okrog 6. ure jutraj z groznim učinkom. Premogovnik lastuje Consolidation Coal Company, v nižavi, v Manningtonu bo cesti št. 250. V teh nižavah so bogata ležišča mehkega premoga. Prvi izbruh je podrl mostišče, s katerega so nakladali premog, ki so ga dvigali s premogovnika. Težki črni dim v oblikah velikih oblakov je zagrnil premog in bližino. Po tej okolici je bilo v preteklosti že več takih grozovitih dogodkov. V Mountainer premogokopu, ki se nahaja kakih 20 milj severno od Monongah, W. Va., se je dogdil leta 1907 najstrašnejši tak dogodek. 361 premogarjev je zgubilo svoja življenja. Lanskega maja pa je zgubilo 25 premogarjev življenje v Momminey Falls premogokopu.

Nekaj hudo žalostnega je, ko se zbirajo okrog premogovnika skupine sorodnikov in onih, ki jim je ta tragedija pomorila sorodnike in družinske očete.

Naša Penna in West Virginia je polna raznih premogokopov. Koliko nesreč je že bilo, v katerih je mnogo naših slovenskih premogarjev zgubilo življenja. Res je, da Amerika daje, pa tudi vzame mnogim v takih nezgodah življenja.

* KAJ JE SE DRUGEGA NOVEGA OKROG NAS? — Vsakdanjih drobnih novic je vse polno. Tudi bolj pomenljivih je vedno kaj. Nič kaj prijetne mestne novice so, da mestna uprava našega mesta je sklenila povišati davke radi vedno višjih stroškov. Zadnji letni proračun za razne uprave mestnih potreb je znašal okrog 80 milijonov dolarjev. Mestni župan J. M. Barr je predložil za bodoče leto zvišanje vsaj za 15 milijonov dolarjev. Tako bo prihodnji proračun za leto 1969 znašal nekako okrog \$95,000,000.

Zgorajšnja neprijetna vest je že rodila drugo neprijetno vest ali novico, da vsled višjih davkov bodo lastniki apartamentov in drugih poslopij, ki so na razpolago za najemnike, zvišali cene najemninam okrog 8 do 10%. Najemnine so že sedaj zelo visoke, s tem bodo še višje.

Tako nas pozdravljajo razne uprave in drugi s pozdravi in vestmi o povišanju tega in onega. Kam bomo privozili, če bo šlo še zanaprej tako po takih potih?

Naj bo za danes dovolj o vsem tem, pa še drugič kaj, če se ne bom medtem preveč "pomladil". Vsem čitateljem naše Ameriške Domovine pa najlepše pozdrave in srečno, zdravo novo leto 1969!

Stari Majk

Srednje-atlantski greben

REYKJAVIK, Island. — Največji podvodni gorski greben se dviga sredi Atlantika in teče nekako v smeri sever-jug vse od Islandije pa skoro do Antarktike.

Zahvala zbora Slovan

EUCLID, O. — V nedeljo, 1. decembra, je moški pevski zbor Slovan podal svoj običajni jesenski koncert v dvorani Slov. društva. doma na Recher Ave. To je bila v vseh oziirih uspešna prireditev, ko so pevci v nabit polni dvorani zadovoljnih poslušalcev izvajali prav lep in dobro naštudiran program v razvedrilo in zabavo navzočega občinstva.

Za tako lep uspeh smo dolžni zahvalo najprej pevovodju F. Vauterju, ki je tako vztrajno in potrpežljivo vežbal pevce, nato prizanim pevkam E. Ivancic, K. Budan, O. Klancar, C. Valencic, J. Poznik in A. Dekleva, katere so nam radevolje priskočile na pomoč. S svojimi očarljivimi glasovi so očarale navzoče poslušalce ter pripomogle do takega lepega uspeha.

Prisrčna hvala našim kuharicam, ki so pripravile tako okusna jedila. Dalje hvala pridnim strežnicam pri mizah, katere vselej prijazno postrežejo gostom. Najlepša hvala Mrs. F. Globokar, ki je tako uspešno in pridno poskrbela za prodajo trošnih listkov. Iskrena hvala Mrs. Penko za prodajanje vstopnic, kakor tudi Mrs. Pochkar in drugim dekletom, katere so pobirale in skrbele za red v dvorani. Hvala pridnim točajem, kateri nam vselej z veseljem pomagajo in točno postrežejo svojim odjemalcem. Hvala K. Lokarju, on vedno skrbi, da je vse v lepem redu in na pravem mestu v dvorani in v točilnici. Sploh gre prisrčna hvala vsem, ki so na kakršenkoli način pripomogli do lepega uspeha v prižadevanju za uspešno gojitev naše kulture.

V nedeljo, 5. januarja, bo glavna seja našega zbora, po seji bo servirana večerja. Potem bo nekaj proste zabave. Prijazno vabimo vse one, ki so kaj pomagali pri tem koncertu, posebno še aktivne in podporne člane, da nas obiščejo s svojimi drugimi družicami, in se skupaj malo pogovorimo in pozabavamo. Preskrbljeno bo za vse. Torej na svidenje!

Joe Durjava

Joseph Zorman bo govoril o oporokah

CLEVELAND, O. — V četrtek, 2. januarja, po redni seji slovenskih euclidskih upokojencev bo govoril naš ugleden dolgoletni odvetnik Joseph Zorman o oporokah. Povedal in razložil nam bo o potrebi oporok, kako morejo biti različne oporoke izvršene, da so pred oblastjo veljavne; oporoke posameznikov, oporoke za ožjenjene dvojice, z otroci in brez otrok, za drugič poročene, ki imajo otroke iz prvega zakona, če morajo biti oporoke spisane na uradnem papirju, v formalnem advokatskem jeziku itd. Odgovarjal bo na vsa stavljenja vprašanja tika-joča se oporok. J. Zorman je splošno poznan slovenski odvetnik, ki že nad 40 let uraduje v osrčju stare slovenske naselbine v SND na St. Clairju.

Seja in predavanje, na katero je vse članstvo opozarjano in povabljeno, se vrši v SDD na Recher Avenue ob 2. popoldne. Prijeljite s seboj tudi svoje prijatelje in jih vpišite v klub.

Letna seja je bila sijajno obiskana in tudi zanimiva. Na pregledu je bilo poslovanje in finančno stanje kluba, volitev uradnikov, pravila in načrti za bodočnost. V razprodaji so bile vstopnice za klubov banket 9. februarja, katere so po \$2. Če jih šeimate, se pobrigajte, da jih dobite na prihodnji seji. Nečlani jih lahko dobite, če pokličete blagajnika A. Bozicha 481-7094. Prečitano je bilo tudi pismo Slov. izseljenke matice, Mile Senk, v katerem poudarja važnost zbiranja zgodovinskega materiala med našimi ljudmi, dokler naši ljudje še živijo in je še čas. Pozneje bo prepozno.

Pri volitvah so bili potrjeni

skoro vsi stari uradniki. Edini spremembi sta: pri veselničnem odboru je namesto Rose Jurman Kristina Kovač, v federacijskem odboru namesto Franka Ruperta William Kenick.

Po seji, ko so prijazni strežaji in strežajke postregli z raznimi človeškimi dobrotami, se je razvilo prav domače, medsebojno prijateljsko sožitje.

Ob zaključku — ne pozabite seje in predavanja in ne veselice 9. februarja. Publ. odbor

Novice iz Ely

ELY, Minn. — Tu je preminul 17. decembra na svojem domu 59 let stari rojak Frank Strukel, rojen v Aurori. Pogreb je bil 19. t. m. iz Kernuzovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Antona, kjer je župnik J. Dolsina opravil za pokojnika sv. mašo in vse ostale molitve. Pogreb je bil z vojaškimi častmi, ker je bil pokojnik veteran druge svetovne vojne. V Ely je zapustil brata Jožeta in sestre Mrs. John Tom-sich, Mrs. Albert Marolt in Frances Strukel (Chicago, Ill.). V bolnišnici je umrl 17. decembra John Petrich, star 81 let, rojen v Semicu v Beli Krajini, od koder je prišel v ZDA pred 55 leti. Zapustil je sinove Bernarda, Josepha, Louisa in Franka, hčere Mrs. Joseph Golowski, Mrs. Russell Schauer, Mrs. Frank Storm, Mrs. Fred Boitz in Mrs. Leander Strazishar, v Jugoslaviji brata Jakoba in druge sorodnike. Pogreb je bil 20. decembra iz Kerntzove pogrebne kapele v cerkev sv. Antona.

Vsem rojakom in vsem čitateljem lista po vsem svetu srečno novo leto!

Jos. Peshel

Slovenska gimnazija v Celovcu

CLEVELAND, O. — V soboto, 14. dec., je bil v Glasbenem domu v Celovcu redni letni občni zbor Združenja staršev celovške Slovenske gimnazije. Na občnem zboru je podal svoje poročilo tudi ravnatelj Slovenske gimnazije dr. Pavle Zablantnik. Med drugim je povedal, da ima Slovenska gimnazija v tem šolskem letu 425 dijakov in 22 profesorjev. V tekočem šolskem letu se je število učencev v primeri z lanskim povečalo za 20. Gimnazija ima letos prvič v vseh razredih vzporednice; skupaj torej 16 razredov. Med najhujše skrbi, ki že 11. leto tajejo slovensko koroško gimnazijo, spada to, da še vedno nima lastnega šolskega poslopja, se reče, mora gostovati pod tujo streho, kar močno ovira pouk, saj morajo slovenski dijaki hoditi v šolo samo ob popoldnevih; znano pa je, da je pouk v popoldanskih urah mnogo manj uspešen kot v popoldanskih. Vsa borba staršev kakor tudi šole same, da bi gimnazija dobila svojo zgradbo, je ostala tudi v preteklem poslovnem letu zamen. Z občnega zbora so bili poslani brzojavni zveznemu kanclerju dr. Klausu, prosvetnemu ministru dr. Piffli-Perčeviću in ministru za gradnje in tehniko dr. Kotzinu s prošnjo za čimprejšnjo realiziranje lastnega poslopja za Slovensko gimnazijo.

Za novega predsednika Združenja staršev je občni zbor izvolil odvetnika dr. Janka Tischlerja, za podpredsednika pa šol. ravnatelja Hermana Velika. V odbor so bili nadalje izvoljeni: Marija Inzko iz Sveč, Milan Wieser iz Kotmare vesi, Milena Groebacher iz Skocijana, Elizabeta Arbeitstein iz Pliberka, Andrej Kumer z Blata, Feliks Wieser iz Slovenj. Plajberka, Janko Millonig z Bistrice na Zilji, Anton Rutar iz Žitare vesi, Fr. Stingler iz Bilčovsa, Ivan Merkač iz Šmihela nad Pliberkom in Anton Gabrijel iz Leš pri št. Jakobu v R.

Po opravljenih volitvah je predaval slovenski koroški šolski nadzornik dr. Valentin Inzko o težnjah po demokratizaciji šole. J. S.

Občni zbor Slovenske krščanske kulturne zveze na Koroškem

CLEVELAND, O. — V nedeljo, 8. t. m., je imela dosedanja osrednja zveza prosvetnih organizacij slovenske koroške katoliške skupnosti v Mohorjevem domu v Celovcu redni letni občni zbor, na katerem se je ponovilo to, kar se je bilo zgodilo na nedavnem občnem zboru Narodnega sveta koroških Slovencev, ko sta se na njem pojavili dve listi, ena z dosedanjim predsednikom dr. Inzkom in druga z dosedanjim tajnikom NS dr. Vospernikom na čelu. Tudi na tem občnem zboru sta bili dve listi. Naš tehnik od 12. dec. poroča tozadevno tole: "Po živahni diskusiji, ki se je dotaknila osnovnih narodno-prosvetnih vprašanj, je zmagała pri volitvah lista 2 z dr. Erikom Prunčem na čelu."

O novem predsedniku, odn. o njegovem programu pove naš tehnik naslednje:

"Novi predsednik dr. Erik Prunč se je najprej zahvalil dosedanjemu odboru o predsedniku na čelu, nato pa nakazal delo in skrb, ki čakajo Krščansko kulturno zvezo (KKZ) v prihodnosti. Rekel je, da je treba pospešiti delovanje krajevnih prosvetnih društev ter jim pomagati z nasveti in navodili. Poudaril je nujnost odprtosti na zunaj ter sodelovanja z drugimi narodnimi organizacijami, hkrati pa tudi izrazil potrebo odkritosti od vseh strani. Kajti samo z zavzetim skupnim trudom se bo dvignila raven posameznih društev, katerih delo naj bi dorineslo čimveč k zboljšanju položaja koroških Slovencev." Zadnji razvoj posebej v slovenski koroški katoliški kot tudi na splošno v slovenski koroški narodni skupnosti nas navdaja z resno skrbjo. J. S.

IZ NAŠIH VRST

Cleveland, O. — Cenjeno uredništvo in upravišništvo! Priloženo pošiljam ček za naročnino Ameriške Domovine, katere naročnik sem že 46 let. Hvaležen sem Vam za vse usluge, ki sem jih bil deležen v preteklosti.

Vsemu osebju želim srečno novo leto 1969 in obenem vabim vse prijatelje, znanee in rojake na silvestrovanje v Slovenski društveni dom na Recher Ave. v Euclidu, da se skupno poslovimo od starega leta in nastopimo novo.

Vsem prav lepe pozdrave!

Joseph Trebec

Cleveland, O. — Spoštovani! Ko Vam voščimo srečne in vesele praznike, prilagam \$3 za tiškovni sklad Ameriške Domovine, katero zelo radi beremo že 37 let. Bog naj Vas blagoslavlja pri Vašem nadaljnjem delu.

Louis, Jennie in Victor Oblak

IZ SLOVENIJE

Stare božične pesmi na novi plošči

Nova božična plošča starih božičnih pesmi, ki obsega 11 pesmi skladateljev Riharja, Vavkna in Cveka, pomeni posebno presenečenje letošnjega božičnega praznovanja v domovini. To je prva velika slovenska božična plošča z orgelsko spremljavo. Pesmi je pod vodstvom ljubljanskega stolnega cerkvenega zbora prof. Cudermana kvalitetno in doživeto zapel Consortium musicum iz Ljubljane. Solisti Marija Gorenjec, Marinka Grajar, Gregor Petrovič, Janez Srebot in Lojze Urag so odlično opravili svojo nalogo; skladatelj Primož Ramovš pa je pokazal na orglah trnovske cerkve v Ljubljani pravo virtuosnost. Nova plošča dopolnjuje dosedanje dve domovinski plošči božičnih pesmi.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega življenja v Montrealu

Marijine sestre čudodelne svetinje so v novembru prevzele skrb za montrealško cerkev in župnišče. Sestri Teodozija Judnič in Sholastiki Jerebic sta prišli v mesto, kjer živi okrog 11 tisoč redovnic, ki pripadajo več kot sto redovnim družbam.

Sestra Teodozija je bila od lanskega leta prednica v New Torontu. Prednica bo tudi v Montrealu, kjer bo delala skupaj s sestro Sholastiko Jerebic, ki je iz Montreala odšla pred so ga župnijski dali, videli, da so samim sebi koristili? Prav kmalu so se vsi odborniki zedinili v misli, da je najprej treba misliti na počitniški dom na župnijski pristavi. Služil bi najprej otrokom, ki bi bili v domu na varstvo. In za slučaj, da otrok ne bi bilo zadosti, bi bila spalnica tako urejena, da bodo v počitniškem domu živele lahko tudi cele družine.

Če smo rekli, da bosta sestri prevzele skrb za cerkev in župnišče, to seveda ne pomeni, da smo pozabili na njuno poglavitno delo: izžarevati Kristusa med naše ljudi z deli ljubezni. Ko jima želim, da bi se kmalu živeli v ta naš svet, nam prihaja misel, da je med montrealškimi slovenskimi dekletki se katera, ki bi se odločila za podobno življenje, kot ga imajo Marijine sestre.

Prijatelji misijonov so me vedno prosili, naj njihovega dela za misijone ne obešamo na veliki zvon. Vendarle so zadnjega pol leta toliko napravili, da bi njihovo delo morda še koga drugega vzpodbudilo, ker je nalezljivo ne samo slabo, ampak tudi dobro.

Od velike noči sem so župljani nanosili toliko blaga, obleke in drugih koristnih stvari, da je bila ena soba skoraj do stropa polna misijonov darov. Med njimi so bile obleke, ki jih je bilo treba očistiti, popraviti. Treba je bilo napraviti vreče in nanje napisati naslove. Treba je bilo voziti na pošto, kjer so se kar ustrašili, ko so bile namenjene v Afriko. Vsega skupaj so v zadnjem času "prijatelji misijonov" poslali različnim misijonarjem in misijonarkam 43 vreč, ki so tehtale blizu 900 funtov. Za poštnino so plačali okrog 230 dolarjev. Zlasti p. Kokalj je za 12 vreč, ki jih je bil deležen njegov misijon v Lusaki, poslal dve lepi zahvalni pismi, ki sta bili prečitani v cerkvi sv. Vladimira. Zdelo se nam je, da to delo misijonov prijateljev, ki niti imenovani ne marajo biti, lepo ponazarja ljubezen do bližnjega, ki je srce krščanstva.

Pomlajeni cerkveni pevski zbor daje hvalo Bogu in razveseljuje vse, ki hodijo v našo cerkev, od začetka septembra. Prejšnjim pevcom se je pridružilo 14 novih glasov. Uspeh se je seveda takoj pokazal, posebej še na praznik farnega patrona sv. Vladimira.

G. Rabzelj, naš poštvalni organist, ima seveda še več dela, kot ga je imel poprej. Saj ga vidimo, da pride dolgo pred pevsko vajo, da razmnožuje note in pripravi vse potrebno. Vendarle je to dodatno delo zanj prijetno, ker ima okrog sebe kar precej velik zbor, ki ga bo skušal čedalje bolj uglasiti. In ko bo videl in slišal svoj uspeh, bo rod priznal, da se mu delo obrestuje. Posebej pa bodo še veseli on in njegovi pevci, ko bodo videli,

da marsikdo pride v cerkev od daleč zato, "ker tako lepo pojejo".

*

Župnijski počitniški dom. — Ko je pred približno 6 meseci novi cerkveni odbor imel prvi sestanek, je padlo vprašanje, kaj bi bilo za naše ljudi v Montrealu najbolj potrebno. Župnija namreč ima nekaj razpoložljivega denarja. Kako naj se ga obrne, da bodo ljudje, ki so ga župnijski dali, videli, da so samim sebi koristili? Prav kmalu so se vsi odborniki zedinili v misli, da je najprej treba misliti na počitniški dom na župnijski pristavi. Služil bi najprej otrokom, ki bi bili v domu na varstvo. In za slučaj, da otrok ne bi bilo zadosti, bi bila spalnica tako urejena, da bodo v počitniškem domu živele lahko tudi cele družine.

Delo je prevzela družba Clement Lebeau, ki je zadnje dni septembra predložila načrte. Cerkevni odbor je zahteval le nekaj manjših popravkov, sicer pa načrte odobrili. Ko je načrte odobrila tudi občinska uprava v L'Epiphanie, se je delo takoj začelo.

Počitniški dom slovenske fane v Montrealu danes že stoji. Tudi notranjost je že precej urejena. Je to dosti prostorna stavba, saj je dolga 30 metrov, široka pa 13. Trije so prostori, ki so v domu najbolj važni: zbiralni prostor, kuhinja z obednico in spalnica s posebnim prostorom za sestre, ki bodo tudi ponoči blizu otrokom. Seveda so v stavbi tudi prhe in stranišče ter shrambe za živila. Počitniški dom je predviden za 40 oseb. Upajmo, da bo več montrealškim slovenskim rodovom služil v času, ko gre vsakdo rad v naravo. Kot pristava sama je tudi počitniški dom na njej last župnije sv. Vladimira. Cerkevni odbor, ki si je izvolil za svojega predsednika g. Antona Stibernika, je na počitniški dom lahko ponosen. Pa tudi vsi montrealški Slovenci.

V torontsko bogoslovje je vstopil naš župljan g. Matija Balazič. Štiri leta bogoslovnega študija je končal že v Ljubljani. V montrealško bogoslovje ga niso sprejeli, ker je tukaj ves pouk v francoskem jeziku, ki ga pa g. Balazič ne obvlada. Če bo šlo po sreči, bo montrealška fara čez dve leti imela prvo novo mašo.

V malo semenišče Misijonske družbe sv. Vincencija Pavelskega je odšel iz Montreala Jože Vučko. Že več let je pripovedoval, da hoče postati duhovnik. Ko je končal ljudsko šolo, mu je bila odprta pot v Lemont, kjer imajo lazaristi gimnazijo za tiste, ki želijo biti duhovniki. Prva poročila, ki smo jih prejeli od Jožeta, so zelo povoljna. Staršem in župniku sporoča, da se dobro počuti in da mu učenje dobro gre. V Montrealu, kjer ima poleg staršev, dveh sester in brata še šest stricev in tet, se njegovih uspehov veselimo.

B. B.

Razbiti domovi

NEW YORK, N.Y. — Okoli 3,5 odstotkov otrok v naši deželi ima ločene starše.

Po staro smo praznovali

TORONTO, Ont. — Božične praznike smo praznovali po staro z jasicami in božičnimi drevesi. Jaslice so nam dražje kot spomin na Slovenijo, kjer so bila božična drevesa manj v navadi in so veljala bolj za nemško navado. Po večini slovenskih domov v našem mestu je bilo slišati slovenske božične pesmi z raznih izdaj božičnih gramofonskih plošč. Da ni manjkalo vsakovrstnih telesnih dobrin, je razumljivo, saj na splošno našim ljudem dosti dobro gre, ker so pridni, pa tudi varčni, skrbni gospodarji.

Napravil sem nekaj obiskov pri znanih družinah in se tu in tam spustil v razgovor o starih božičnih navadah. Stari rod jih dobro pozna in se jih še drži. Ti so še vedno kadili in kropili, čeprav ne več okoli hiše, hleva in kozolca. Pokadili so svoj dom, poskropili vse prostore v njem in nato zmolili rožni venec. Nekateri so molili le en del, drugi pa tudi vse tri kot nekdanj doma.

Mlajši rod, ki nima do domovine odnosa svojih staršev, gleda na kajenje in škropljenje s svojimi očmi. Mu je nekam odveč in nemara bi bilo marsikateremu nerodno, če bi ga pri tem opravilu iznenadili kaki tuji. V nas je še vedno premalo slovenske narodne zavesti. Ker jo nismo prinesli dovolj s seboj stari, jo ne moremo dati svojim otrokom, ki jih tako tujina grabi z obema rokama in vleče stran od "starega" v novi svet in njegove navade.

Na Sveti večer smo s skrbjo zasledovali let ameriških astronautov, večini je bilo tesno in se je bala, če se jim le kaj zgodi in se ne bodo srečno vrnili. Ko smo slišali vest, da so srečno pognali motor in so na poti proti Zemlji, nam je odleglo in nekaj ponosa je šlo tudi v nas, saj smo ja sosedje z domovino astronautov, ki so si šli čisto od blizu ogledovat Luno in se srečno s te poti vrnili, ne da bi "jih Luna trkala".

Na Stefanovo smo se po starem malo razgibali v družbi, obiskali prijatelje in ugibali, kaj nam bo prineslo prihodnje leto. Seveda smo obrali tiste, ki jih bo po vsem sodeč predpustni čas popeljal pred oltar. Slovenske poroke so zmeraj nekaj posebnega in veselega, zato radi o njih govorimo, ko se na nje pripravljamo, pa tudi potem, ko so že mimo in se spominjamo, kako prijetno je bilo.

Ugibali smo o gospodarstvu, o delu in zaslužku in bili edini v mnenju, da bi "le slabše ne bilo, pa bomo že še vzdržali". Večina gleda v bodoče leto polna vedri-

ne in upov. Govorili smo o razmerah doma in o strahu, ki ga je vzbudil sovjetski vdor na Češkoslovaško. Nekateri so kar resno mislili, da se Moskva lahko nekega dne odloči in nastopi tudi v Jugoslaviji, čeprav morda po drugačni poti kot v CSR. Večina tudi v tem pogledu ni pesimistična, upa, da se bo že neka-ko izteklo in da se bodo tudi "doma" razmere boljšale in bodo postopno ljudje dobivali več in več svobode. Da bi ta "izbruhnila" že jutri, seveda ne misli nihče, ki se količjak briga za položaj v svetu!

Božič je praznik miru, posebno miru v družinah. Slovenci v Torontu in okolici smo družina, narodna družina, Božič je bil tudi za nas praznik miru. Letošnje leto je v marsičem pokrilo stare spore in prebilske nejevolje in morda celo pravega sovraštva. Mir se vrača v našo družino, mir, ki naj pomaga k sodelovanju pri vseh narodnih in slovenskih kulturnih naporih. Mir ne sme biti mrtvilo! Nikjer ni rečeno, da moramo imeti vsi v vseh vprašanih iste nazore, iste misli in iste želje. Različnost je človeška, pri naša življenje in tekmovanje. To ne more nobeni sredini škodovati, dokler je pošteno in v duhu predanosti istemu narodu, dokler je polno strpnosti in iskrenosti.

Vsem rojakinjam in rojakom vse dobro, obilo uspehov pri njihovih naporih v letu 1969!

Ne pozabimo na svoj slovenski rod ne na svojo slovensko besedo ne na svojo slovensko cerkev ne na slovenski narodni dom in seveda tudi ne na svoj slovenski časopis in knjigo!

Srečno novo leto!

C. J.

Ameriški Domovini voščilo in zahvalo

TORONTO, Ont. — Če ne po dolžnosti, pa vsaj iz olike se čutiva dolžna, da se listu zahvaliva za novoletno darilo. Čeravno sva to darilo pričakovala celih 12 let, pa sva ga le vesela. Z 28. decembrom je namreč poteklo 12 let, odkar sva začela plačevati letno naročnino za Ameriško Domovino, predno je potekel rok plačila. Ker vam pa uprava, če tako redno plačujete, zapiše ne 12 mesecev, pač pa 13, se nama je v 12 letih nabralo koncem leta 1968 ravno za enoletno naročnino za ta list.

Zgodilo se pa je, da je nama za prihodnje leto plačal naročnino za list najin sin Janez. On stanuje z ženo v hiši Matija in France Videtič. Ta dva pa odhajata v službo tik, predno jima je dostavljena Ameriška Domovi-

na. Sin Janez pa prihaja ravno iz službe ob dostavljanju lista in ga takoj lahko vzame v roke in bere. Tako mu lista ni treba posebej naročiti in zato ga je plačal nama. Tako sva to dvojno novoletno darilo še bolj občutila in hvaležnost se je nama poglobila. Obema darovalcema se za novoletni darili prav toplo zahvaljujemo in Bog plačaj!

Vsemu osebju pri Ameriški Domovini, vsem dragim najinim in vsem čitateljem Ameriške Domovine želiva zdravja, ljubezni in miru za leto 1969.

Helena in Lojze Ambrožič

L. Ambrožič st.:

OBLJUBA DELA DOLG

LXIV

Že naslednjo pomlad po ženitvi sem naročil 3.000 smrekic za posaditev. Bila je neka poseka za nizkim grmovjem in precej velik breg — Pungart smo mu rekli. To ime je ostalo še iz časov, ko je imela graščina Žirovnik tam svojo drevesnico (Baumgarten). Na tem prostoru je bilo nekaj košnje, nekaj pašne in rastlo je nekaj kostanjev, nekaj lešnikov in drobnic. Takrat je po šla sestra v trgovino, midva z ženo sva pa šla in v dveh dneh posadila oba prostora s smrekicami. Kar je bilo ničla vrednega drevja, smo že prej posekali in spravili ven, da je bil pripravljen prostor za saditev. Posadila sva jih lastnoročno in nato več let hodila ogledovat, koliko se jih je prijelo in kako rastejo? Kaka tretjina se jih je pogubila, se tudi niso vse prijele. Pravijo, da smreka raste na primernem prostoru s človekom vred. In res so bile nekatere že kar lepe in kmalu primerne za "stavben les" in veliko veselje sva imela z njimi. Nič pa nisva vedela, da sva jih komunistom sadila. Povedali so mi, da so jih že precej posekali. Sedaj, zadnja leta je pa menda bolj strogo in ne sme več vsak sekati. Tako naju jih nekaj še čaka, da jih prideva posekat... če jih le Rusi ne bodo prej? Naj jim teknejo!

Poleg domačega dela, poleg občinskega (šola) in drugih opravil pri raznih korporacijah in društvih (bil sem tudi odbornik Gremija trgovcev) sem si dajal mnogo truda z Zboljšavo cest v našem kraju. Bil sem nad 10 let pri cestnem odboru za naš kraj. Blizu 60 km ceste sem imel pod upravo. Za to dolžino sem se moral brigati, da je bila v čim boljšem stanju, popravilu in izboljšavi.

Zanimivo je bilo v začetku tole: Jaz sploh nisem nikdar mislil in želel na to mesto priti.

Pred nastopom Adlešiča za ljubljanskega župana, — vsakokratni ljubljanski župan je bil obenem tudi predsednik okrajnega cestnega odbora, so bili v tem odboru vedno najzagrizenejši liberalci. Tako je bil tudi pri nas liberalec in hud nasprotnik Cerkev in "farjev" (za duhovnike ti ljudje niso imeli drugega izraza), po domače Anžetove, malmož, velik posestnik in hud nabijač. Za cesto se je trdil do smrti, saj je šel večkrat sam razbijat po cesti predebelo kamenje, če je bilo med nasipanjem pripeljano preko predpisane debeline. A bil je top konservativec. Nikakih novosti ni maral preskusiti. Tudi cestnega nadzornika, ki je bil postavljen od banke uprave; še predno je prevzel banovino izredno zmožni — rajni mučenikiški ban dr. Marko Natlačen, ni maral. Ta nadzornik je dal nekoč skoraj kilometer na dolžino posuti vso cesto od enega roba do drugega z debelim nasipom (šodrom). Ne vem, ali je to napravil iz kake nagajivosti kolešarjem ali iz nevednosti in neumnosti? Jaz sem prišel iz Ljubljane do tistega mesta s kolesom (biciklom), obloženim z več paketi najrazličnejše drobnarije-galanterije. Že tako upehan po nič preveč gladki cesti sem pred nasuto cesto stopil s kolesa, pa rinil in preklinjal trapastega nadzornika, da je dal tako cesto nasuti. Ravno takrat se je pripeljal nadzornik naproti z motorno prikolico, — približno tako, kot je bila pozneje znana dobrovska "šverkolica". Ustavil sem ga in ga pošteno okregal, zakaj je to storil? On se je zelo razjezil, češ da nimam pravice ga ustavljati, da on dela, kar hoče, da mene nič ne briga itd. Tako sva se skregala, da me potem pri srečanju ni več pogledal. Jaz pa tudi nisem več silil vanj.

Morda kak mesec po tem dogodku sem dobil dekret, da sem postavljen v okrajni cestni odbor in za oskrbo ceste od Viča skozi Dobrovo in Polhov gradec do Črnega vrha, potem ceste Polhov gradec-Mala voda do St. Jošta in ceste Dobrova skozi vas Brezje do horjulske meje. Nekako tretji dan po tem dekretu je dobil nadzornik nalog, naj gre do nas, naj vzame mene v prikolico in naj me popelje po vseh teh cestah, da si ogledam potrebe in morda kaka nujna popravila na tem sektorju, da bom potem na seji poročal o najnujnejših potrebah za letni poročun. — Nikdar ne bom pozabil, kako težko je bilo to za njega, ko se mi je predstavil, mi izročil naročilo in kako se je trudil, da je spravil iz sebe in me povabil, naj prisedem k njemu v prikolico. Jaz sem se poskušal narediti, kakor bi med nama nič ne bilo, a uhajalo mi je na smeh, ko sem ga opazoval, kako težko je izjcljal besede iz sebe. Bil je pač še mlad. Žena mu je nekaj postregla z malico, jaz sem se opravičil in sva se odpeljala kot dva skregana prijatelja in sovravnika obenem. Prvič sva bila zelo uradna, pozneje sva pa z vsako vožnjo in ogledom postajala čim bolj normalna in zdelo se je, da sva na tisto popolnoma pozabila. Nato je bil prestavljen no Dolenjsko, v bližino njegovega domačega kraja, kamor je baje sam zaprosil. — Jaz sem dobil drugega v osebi F. Demšarja, doma nekje iz zgornjega konca Poljanske doline ali morda še višje. Ne vem točno. Zanimivo je, da so bili vsi uradniki nadzorniki z inženirjem in njihovim šoferjem vred v pisarni cestnega odbora vsi strastni o-farji, pa so se znali tako potajiti, da smo jih imeli vsaj nekateri izmed odbornikov, s katerimi sem pač mogel skupaj priti, za popolnoma zanesljive. Če se ne motim, sej ob okupaciji in od začetka nastopanja OF nismo več imeli. Dokler smo mogli in kdor je mogel imeti stike s pisarno in inženirji, je poskušal nadaljevati nujna in začeta dela v svojem kraju. Pa se je počasi

tudi to ustavilo. Saj ni bilo varno preveč hoditi ali voziti se naokoli, ker so bile povsod zasede in je pretila nevarnost, da te cestni avto ali pa nadzornikova prikolica pripelje mrtvega domov. Zlasti smo jim bili v napotje javni delavci. Saj so prav cestnega odbornika Smrzela z Iga odpeljali v gozd in ga ni bilo več nazaj. Cestnega odbornika Lončarja so iz zasede napadli, mu prestrelili grlo in roko in le srečen slučaj, da so se pripeljali po cesti nemški avtomobili, ga je obvaroval pri življenju. Za druge mi ni znano, kako so jih spravili na oni svet. Vem le, da sva razen Kebra v Devici Mariji v Polju, ki se jim je podal in z njimi delal (in še drugi cestni odbornik Brenčič na Vrhniki, ki je celo poslal svoje fante v hrib in vajal protikomuniste — a je že ravnal), pri življenju od vseh odbornikov sama z Lončarjem. Kolikor mi je znano, je razen Kebra, ki se mu baje doma kar dobro godi, in Brenčiča, ki je naravne smrti preminul, vse druge vzela revolucija.

(Dalje sledi)

Če pomoliš prst, zagrabitjo za roko!

PARMA, It. — Italijanska policija ni ravno odločno nastopala proti demonstrantom niti takrat, ko so kršili predpise. Zato so si demonstrantje dovoljevali zmeraj več svobode, seveda so zmeraj našli za svoje nastope primerno "demokratsko" utemeljitev. Tako se je "bojevitost" demonstrantov stopnjevala od tedna do tedna. V malem italijanskem mestu Parma je na primer dosegla tole stopnjo:

V mestu imajo opero. Opera je začela sezono z veliko otvoritveno predstavo, vstopnice so bile razprodane, vse je obetalo lep uspeh. Pa se je pred začetkom predstave nabralo kakih 1.000 "novih levičarjev" in začelo demonstrirati proti "gnezdu kapitalizma". Pri tem so napadali tudi prijatelje operne prireditve, jih obmetavali z gnjilimi jajci, razbijali trgovine v bližini opernega poslopja, avtomobile itd. Seveda so glasno protestirali tudi proti vodilnim razredom in političnim slojem. Bilo je tudi dosti zahtev po nižjih cenah za vstopnice. Ta zadnji klic je šele odkril pravi povod za demonstracije, ki jih je policija prepozno zadržala.

V Perzijskem zalivu nočejo tujcev

KARACI, Pak. — V luki Karaci so se sestali perzijski kralj Pahlevi, pakistanski diktator Ayoub Khan in turški ministrski predsednik Demirel in se posvetovali o skupnih političnih težavah in problemih. Ugotovili so pri tem, da tuje države vse preveč silijo v Perzijski zaliv (navadno radi nafte). Tega ne bi smele delati, ker ne spadajo med domače države. Zato jim je gornja trojka svetovala, naj umaknejo svoje prste od zadev, ki se tičejo samo držav, ki mejijo na Perzijski zaliv.

Goldwater in Džilas v istem košu!

MOSKVA, Rus. — To se more zgoditi le v Sovjetski zvezi in se tudi je. V Leningradu so se namreč morali sredi decembra zagovarjati pred sodnijo trije obtoženci, dva inženirja in en advokat, ker je policija pri enem med njimi našla pri preiskavi tako prepovedano literaturo kot sta knjigi: Džilas, Novi razred, in Goldwater, Vest konservativca.

Ta in podobna literatura se je sodnikom zdela tako nevarna za sovjetski režim, da so vse tri obtožence obsodili v ječo. Najhujši grešnik je dobil 4 leta ječe, najmanjši pa eno leto.

MALI OGLASI

V najem

Oddamo spalno sobo moškemu na 1027 E. 61 St. Oglasite se od 4. do 6. pop.

(252)

POSLUŠAJTE SLOVENSKE PLOŠČE

VSAKO SOBOTO OB 2 POPOLDNE NA CHIN-FM 101, TORONTO. ODDAJO "ZELELI STE POSLUŠAJTE" VAM PRINAŠA CENTRAL NEWS, NAJVEČJI DISTRIBUTOR ZA PLOŠČE, KNJIGE IN CASOPISE V KANADI. Za informacije pišite na

CENTRAL NEWS & VARIETY

256 Augusta Avenue

Toronto 2B, Canada

Telefon: 924-5370

GVERILCI PRI VEŽBI — Slika kaže skupino egiptovskih gverilcev pri vežbanju za vpad v Izrael.

Jerzy Zulawski:

NA SREBRNI OBLI

ROMAN

Sli smo naprej in naleteli na sotesko, potem smo prešli še eno, neveliko kotlino in se naposled znašli ob široki, zeleni dolini, ki se je vlekla naravnost proti jugu. Obakraj doline so se dvigali visoki gorski pasovi s številnimi kraterji ob vznožju; podobni so bili kraterjem v pokrajinah brez zraka in vode. Po vrhovih gora je ležal sneg, ki ga je bilo nekaj tudi po dolini, kjer se je polagoma tajal ob poševnih sončnih žarkih. Voda s snežišč se je stekala v potok, ki je šumel po vijugasti strugi mimo nas.

Sklenili smo, zadržati se v tej dolini, dokler se dočista ne zdani, kajti v zgodnjih urah dneva nas je mučil le prehud mraz. Odpravili smo se, ko je imelo Sonce že tretjino poti za seboj.

Bilo je jasno in toplo. Sneg po dolini je že dočista skopnel, že opisana stebila, ki jih je bilo tu več od drugih rastlinic, pa so se razbohotila v velike liste z raznobarnimi odtenki. Nekateri so bili podobni ogromnim pahljicam, drugi so spominjali na čudovite pavje repove, lijak — vse pa je žarelo in tisočeri barvah.

Ob bregu potoka so se kakor rjavkasto zelene kače plazile dolge vodne rastline, ki so z njih kakor cvetovi viseli snežno beli obročki z močnim, omamnim vonjem. Drugod, kjer se je voda širje razlila in se je tok nekoliko umiril, je plavala po površini nekakšna nežna rastlinska mreža, podobna najfinejši preprogi zelene in vijoličaste barve.

Presenetljiva lepota rastlin nas je očarala. Ob vsakem koraku smo opazili kaj novega in mikavnega. Izpod rastlin so se jela motiti prečudna bitja, podobna dolgim kuščarjem z enim očesom in več pari nog. Rado vedno so nas ogledovala in se porazgubila, brž ko je priropotal do njih naš voz. Psa sta se zapodila za eno teh živali in jo ulovila. Prinesla sta nam svoj plen. Žival je bila že mrtva. Bila je nadvse zanimivo raščena, popolnoma drugače kakor organska bitja na Zemlji. Okostje se je omejilo na kolobarčaste gibljive členke pod kožo na obeh straneh trupa. Glavo so tvorile ene same silne čeljusti, možgani so bili pod hrbtom v notranjosti kolobarčastih členkov. To, kar sva s

Petrom imela za noge, sta bili dve vrsti raztezni, brezkostnih rožičkov, s katerimi se je žival plazila po tleh nenavadno urno.

Kasneje smo našli na Luni mnogo drugih čudovitih bitij, a nobeno ni v nas vzbudilo tolike pozornosti kakor to prvo, nadvse značilno za tukajšnje favno.

Naše potovanje po tej dolini je bilo kakor čaroben sen, poln neverjetnih, fantastičnih prikazov. Ura je minevala za uro, pred nami pa so se odpirali vse novi in novi pogledi. Ponekod se je dolina zožila v skalno sotesko, da smo se le s težavo pomikali skozi po bregu potoka, ki je že narasel v majhno reko, drugod so se pred nami razgrinjale velike, okrogle doline, kjer se je voda razlivala v široka jezera s poraslimi ali peščenimi nabrežji. Vedno več živali smo srečavali. V vodnih globinah so mrgolela nenavadna bitja, v zrak so se dvigale nekakšne leteče kuščarice, ki so bile od daleč podobne ptičjem debelih in dolgih repov. Na splošno pa so vse živali na Luni neme. Tu ni tistih tisočeri glasov življenja, ki odmevajo po lokah in gozdovih na Zemlji. Samo kadar zaveje veter, zaseleste ogromni listi rastlin in skupno s šumenjem potokov motijo večno tiho.

Bujna vegetacija nas je hudo zadrževala na poti. Vsak čas smo morali ustavljati voz in odmotavati žilavo rastlinje, ki se je zaplelo v kolesje. Včasih smo se pretikali skozi tako goščavo, da je voz v njej malone obvisel. Take zamude so nam bile silno neprijetne, tembolj, ker je bilo potovanje že tako počasno. Često smo se morali ustavljati zaradi počitka in spanja, pa tudi zato, da smo se razgledali po okolici ter iskali živeža in kurjave. Hrane smo našli dovolj. Neprecenljiva je bila pomoč, ki sta nam jo nudila pri tem naša psa s svojim živalskim nagonom; podila sta se po goščavi in odkrivala vedno nove jedilne, mesnate rastline in mehkužce. Teže je bilo s kurivom. Sota, ki smo jo imeli v vozu, se je osušila in je dobro gorela, toda biti smo morali silno varčni, ker zaloga

ni bila velika, a v vsej okolici nismo mogli najti ničesar, a čimer bi si mogli kuriti, če bi šota pošla. Dreves, kakršna so na Zemlji, tu sploh ni, tisti veliki listi pa so tako sočni, da se rajši kuhajo kakor gore. Ta nedostatek nas je na moč skrbel, posebno, ker je bilo barje ob tečaju že daleč za nami.

Bližalo se je lunsko poldne in treba se je bilo odločiti, ali naj nadaljujemo pot, ali naj se zaradi pomanjkanja kuriva vrnemo nazaj k tečaju, še preden pade noč. Marta je bila za povratek, ker se je zaradi malega Toma bala nočnega mraza. Tudi jaz sem bil njenih misli, a Peter se je odločno uprl.

"Vrnitev," je rekel, "bi pomenila obsodbo na dosmrtno ječo na tečaju. Akumulatorji so zdaj še polni, zadostujejo za pot do tečaja. Kaj pa potem? Sta pomislila na to? Kako potem s tečaja?"

"Toda pot proti jugu ni nič manj brezglava," sem pripomnil. "Kako bomo prenesli nočni mraz brez ognja? Poginili bomo."

"Lahko da najdemo kurivo še pred nočjo..."

"In če ga ne najdemo?"

"To je možno, dočim je dočela gotovo, da ga na tečaju nikoli več ne dobimo. Sicer pa nam je še ostalo nekaj šote. S to zalogo pretočimo noč, drugi dan pa se vržemo na iskanje novega kuriva."

Nisva mu mogla ugovarjati, saj je imel prav, zato smo krenili naprej proti ravnici.

Nekaj ur zatem se je nebo prepletko z oblaki in ulil se je dež. Bil nam je dobrodošel, ker je osvežil zatohlo, soparno oročje. Komaj se je zvedrilo in je sonce pogledalo izza oblakov, smo zaslišali nekakšno zamolklo bučanje. Sprva smo sedili, da šumi narasli potok, kmalu pa smo se prepričali, da je vzrok tem glasovom drugod. Bili smo na kraju, kjer se je dolina obrnila proti zahodu in delala koleno, ki nam je zapiralo pogled naprej. Z ovinkom pa se nam je odprl stran, čudovit razgled.

Nekaj sto korakov pred nami se je dolina končala in padala v širokih terasah proti nepregledni ravnini, ki se je vlekla vse do obzrja. Potok se je vnil v spenjanje slapovih čez te terase

in ostavljal na njih cela jezera, dokler ni dosegel ravnine in tekkel po njej kakor vijugast, srebrn trak, izginjajoč nekje v neizmerni daljavi. Kamor je neslo čisto, je bila ravnina kakor pleškev, le v bližini okrobnih gora so se cvigali redko posejani okrožasti holmi z izdolbenimi vrhovi, polnimi voda. Taka okrogla jezera so bila razmetana vse naokoli po ravnini. Od blizu se bila podobna velikim očesom, od daleč biserom na višnjevozelnem kastem žamet. Med njimi so se vile srebrne reke.

Stopili smo iz voza in z reba terase dolgo molče strmeli v

prelepo deželo tam spodaj. Prva se je oglasila Marta.

"Pojdimo tja!" je rekla. "Tam je tako lepo..."

Res, tam je lepo, ali pa naraščajo tudi dobro? Tako smo se nehoti vprašali, ko smo se odpravljali zez strme terase v dolino.

Po velikih naporih se nam je končno posrečilo priti tja dol. S Petrom sva pustila voz ob potoku in hitela iskat kuriva. Občutila sva široka vso okolico, kopalala pike jame v upanju, da naletita na šoto ali žilo premoga, pulila sva razne rastline in jih preizkušala, a vse zaman. Kuriva ni bilo.

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

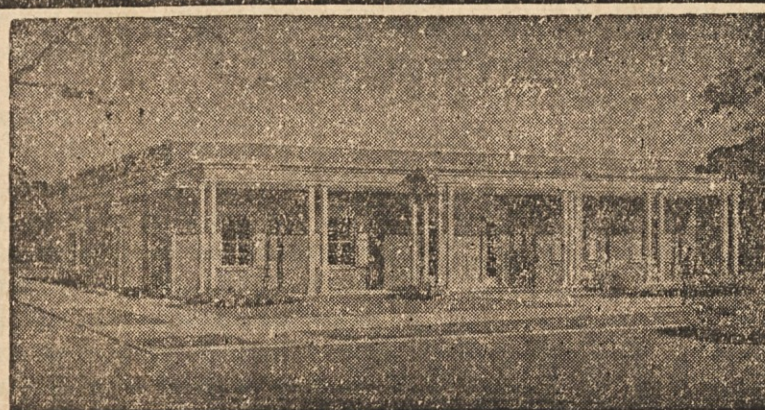
Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd.
KENmore 1-63001053 East 62nd Street
HENderson 1-2088Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road
KENmore 1-1235

GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

STARA LIZBONA — Slika kaže pogled na del stare Lizbone, glavnega mesta Portugalske. Je komaj kaj različen od pogleda na katerikoli drugo mesto ob morskih obalah južne Evrope. Portugalska je dobila pred kratkim novega predsednika vlade Marcela Caetano, ko je vse kazalo, da Salazar, ki je vladal deželo od leta 1932, ne bo več okrevljal.

Naš položaj je bil zdaj tak, da smo že začeli tožiti po naši deželi ob tečaju. Ena sama misel nas je bila: kaj bo z nami ponoči? Šote smo imeli bore malo; naj še tako stiskamo, težko da nam bo zadostovala za vso noč. Preračunali smo, da je smemo za

štiri in dvajset ur porabiti samo skopo peščico, ki niti ni zvrhoma napolnila naše majhne prenosljive peči.

"Saj nas mraz pobere, če bomo tako šartarili!" je vzkliknila Marta.

(Dalje prihodnjič)

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLSKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLIŠKA PODPORNIA ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- izdaja najmodernejšo vrsto zavarovalnic za odrasle in za mladino:
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

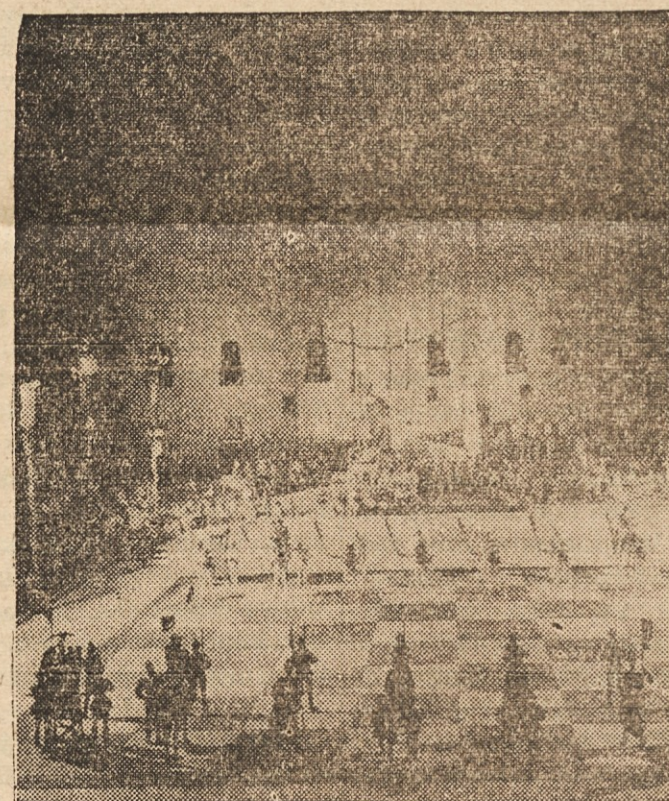
Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

ŽIV SAH — Pred starodavnim gradom Marostica v Italiji so postavili žive figure na veliko šahovnico, kot nekdanj pred stoletji, kot so se na ta način zabavali premožni laški graščaki.

JE V REDU NAREJENO? — Sopranistka Metropolitan opere Gabriella Tucci si večinoma sama zamisli obleke in izdela za nje kroje. Na sliki jo vidimo, ko primerja narejeno obleko z risbo.

CHICAGO, ILL.

FEMALE HELP

R. N.'s and L.P.N.'s NURSES' AIDES

All shifts

Apply all week

Americana Nursing Center

200 W. Martin

Naperville, Ill. 355-4111

(1)

SEASONS GREETINGS

Merry Xmas — A Prosperous
New Year To All Our Slovenian
Friends and Associates

PEOPLES FEDERAL SAVINGS &

LOAN ASS'N. of CHICAGO

1618 W. 18th St. HA 1-5509

HOUSEHOLD HELP

CHILD CARE — Young Married
Woman, would like older woman to
sit in my home. 5 da. wk. For 7 wk.
old child. DA 8-8177

(2)

V blag spomin

21. OBLETNICE SMRTI NAŠEGA
LJUBLJENEGA SOPROGA
IN BRATA

Štefan Malavašič

ki je umrl na dan 1. januarja 1948.

Enaindvajset let je hladna
zemlja krije,
v gomili tihi pokojno zdaj spiš,
sonce zdaj zimsko na grob Ti sije,
a v duhu pa vedno med nami
živiš.

Lahko naj Te zemlja krije,
spavaj, dragi naš, sladko,
luč nebeška naj Ti sije,
mir in pokoj naj Ti bo.

Zalujoci ostali:

ROSE MALAVAŠIČ, soproga
ANTON, FELIX in MAX, bratje
Cleveland, O. 31. dec. 1968.